

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication

29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת נשא - SHABBOS PARSHAS NASO

יד' סיון תשנ"ט MAY 29, 1999

לכל זמן ועת

- הדלקת נרות - 8:01* שקיעה/יום השבת - 8:29
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:34 צאת הכוכבים/מוצ"ק - 9:19
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:10 לשיטת רבינו תם - 9:41
*מי שמדליק מוקדם (כגון 7:00 וכדומה), אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר)

מדעת עליון

איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל וגו' (ה-יב)

איתא במדרש רבה "מה תלמוד לומר איש איש, למדה אותך התורה שתהא ותתן בתוך ביתך - נשבר יינד וכן שמנד וכן כשנקרע כסותך, הוי ותן. אבל אם שמעת דבר אשתך קום כגבר, למי שגבר את הוי גבר, לכן נאמר איש איש" עיי"ש.

וכתב מו"ר משה שטרנבוך שליט"א **בס' טעם ודעת** לבאר, שאין לאיש להקפיד בתוך ביתו בעניני גשמיות, ואפילו אשתו התרשלה ולא מלאה תפקידה, לא ראוי להפר שלום בית בשל כך. אבל אם היא מהלכת בין אנשים כגבר, חובתו לגבור עליה למנוע בעדה לנהוג כן. או כפשוטו, בעניני רוחניות, חובת הגבר לנהוג כאיש על איש - למעלה משאר אנשים, לנהל ביתו ביד רמה להנהיגו בדרך ה'.

ובמדרש מוסיף, "איש איש - הוי שוי לבני אנשא". והיינו שלא יתגאה בלבבו, וכמבואר במדרש, שלא יתגאה וינהג בגסות רוח לשלוט בה, שאם כך, הוא סופו שתבקש איש אחר תחתיו. אלא "איש איש" - כמנהג אנוש, איש אל רעהו, ואז מובטח לו ששלום ושלחה ישררו בביתם.

איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר וכו' (ו-ב)

פרש"י למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה, לומר לך שכל הרואה סוטה

יברכך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחנך ישא ה' וכו' (ו-כד)

This Parshah contains the *Priestly blessing*, with which Hashem commanded the Kohanim of every generation to bless the Jewish people. It is interesting to note, that despite the fact that the blessing was recited in the Beis Hamikdash and in every Shul, over the entire congregation, it is phrased entirely in the singular, rather than the plural.

Explains **R' Dovid Goldwasser Shlit"א**, that it is not always possible, or wise, to extend the same blessing to everyone uniformly. For the farmer, rain today may be an anxiously awaited blessing; for the long-distance traveler, it would be an hindrance. Wealth, a handsome appearance, or an extraordinary measure of some talent, might be tremendous gifts and resources for one person; for another, each of these might be a burden he cannot handle. Only Hashem, Designer of all creations and Endower of all gifts, knows precisely what blessing is appropriate for whom. He therefore tells the Kohanim to bless the people in the singular; each individual should receive the form of blessing that is most appropriate for him.

הלכה ברורה בענין הלכות שבת

According to some Poskim, shaking out a garment to remove dust (or powder or chalk) that has been absorbed, can fall under the prohibition of laundering on Shabbos. The same applies to brushing out the dust. Other Poskim dispute this, and maintain that dust removal does not constitute laundering. These Poskim agree, however, that one may not use a brush to remove dust, nor may one shake or brush it lightly with one's hand or with a dry cloth.

In practice, we follow the stringent view and forbid dusting altogether. However, the prohibition pertains only to removing dust that is trapped between the fibers of the fabric. Simply removing non-adherent surface dirt that has not blended with the fabric, is not considered laundering.

**THIS ISSUE IS DEDICATED IN MEMORY OF MY
ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טוביה ז"ל - GRANDFATHER**

נפטר טז' סיון תשנ"ז - שתהא נשמתו צרורה בצרור החיים

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

knowledge of religious matters is severely limited and they were to be considered *captured children* - תינוקות שנשבו (never being provided the ability to learn Torah)?

R' Chaim Ozer, the *Posek Hador*, sent back his reply. "Of course, by the strict letter of the law, a Kohen who is publicly defiling Shabbos is unworthy of *Duchening* and blessing the people. Even so, I still rule that these "prominent" Kohanim should be allowed to continue and go up to bless the people. The reason for this is that, sadly, they are on the verge of losing all knowledge and vestige of their priestly stature, and they may come to marry a woman who is unfit for a Kohen, or be *metama lmat* - *defile themselves from a dead body* - something which a Kohen is strictly prohibited from doing. However, by being allowed on Yom Tov to stand in the front of the congregation and perform their priestly duties, this will entrench the idea inside of them, that they are *כהנים*, the holy sons of Aharon, and important in the tradition of the Jewish people, and this realization will bring about in them a *תשובה שלימה*." תשובה שלימה

TORAH GEMS

איש איש כי תשטה אשתו וכו' (ה-יב)

The Medrash, while explaining this Possuk, adds that this is "*To the generations to come*". Why does the Medrash connect this specifically to the issue dealing with a wife suspected of infidelity?

R' Yonason Eibenschutz ZT"L answers that *חז"ל* tell us that while Bnei Yisroel were in the wilderness, the *מן* sent down from Heaven also was instrumental in allaying any suspicions of unfaithfulness on the part of the wife.

If she had not sinned, her measure of Manna would appear at the dwelling of her husband, and if she sinned, ascertaining that her husband was no longer permitted to live with her, her portion of Manna would be found near the tent of her father. As long as Bnei Yisroel were in the Midbar receiving their rations from Heaven, it was not necessary to give the *bitter waters* to the woman in question, to determine her faithfulness. It was only later, in the generations yet to come, where they did not have the luxury of the *מן*, that this artifice had to be used.

בקלקולה, יזיר עצמו מן היין, שהוא מביא לידי ניאוף עכ"ל.
ביאר הגמ"ר אליהו מאיר בלוח זצ"ל, שבגמ' סוטה איתא "אין אדם עושה עבירה אלא א"כ נכנסה בו רוח שטות". וצריך להבין, "רוח שטות" זו מה היא? אלא ידוע הוא, שכל דבר שאדם רואה בעיניו עושה בו רושם ומשפיע עליו. משום כך, הרי אמרו חז"ל "אסור לאדם להסתכל בצלם דמות אדם רשע" (מגילה כח.). מעתה, ברגע שאדם רואה סוטה בקלקולה, אף שהבזיון והעונש לכאורה משפיעים עליו שלא יחטא, בד בבד מסיתו היצר הרע להרהר במתיקות העבירה והתאוה, ועושה עליו רושם יותר גדול מאשר הבזיון והעונש. לכך ראוי לו לאדם שיזיר עצמו מן היין, באשר היין הוא הדבר שמביא לידי קלות הראש.

וכזאת מצינו במה שאמרו על עמלק, אשר בא להלחם עם ישראל ברפידים, שנמשל למי שקפץ לאמבטיה רותחת וקיררה. פירוש, אע"פ שנענש ונכווה קשות לעיני כל, אבל עצם הקפיצה לאמבטיה הרי קיררה אותה משהו, והשפעת המעשה קבל עם ועדה כבר פעלה את נזקה לצינון האוירה.

מעשה אבות....סימן לבנים

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל וכו' (ו-כג)

In the year 1933, the city of Johannesburg, South Africa, hired a new Rov, **R' Yitzchok Kosovsky ZT"L**, to lead the congregation. It soon became painfully clear to R' Kosovsky that many of the city's Jews, including some of the "prominent" members of the community, were not entirely observant in Torah and Mitzvos, including public Shabbos desecration, not keeping kosher, etc. Some of them were even Kohanim and they would make an occasional appearance in Shul on Yomim Tovim to *Duchen* - to bless the people with the priestly blessing.

The Rov was somewhat at a loss as to what to do regarding these Kohanim and he turned to his prominent brother-in-law, **R' Chaim Ozer Grodzensky ZT"L** for advice. Should he be firm regarding these overt sinners and disallow them from exercising their priestly right to bless the people, on the grounds that a *מחלל שבת בפרהסיא* - a *public desecrator of Shabbos*, is comparable to an idol-worshipper, and therefore, obviously not worthy to perform this Mitzvah. Or maybe, he should go easy on these people due to the fact that their intentions are good, however their